

Nr 32.

Av herr **Andersson** i Ovanmyra, om höjning av den till de värnpliktige utgående gottgörelsen för inställelse till och återfärd från inskrivningsförrättning och tjänstgöring.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition till innevarande års riksdag ang. gottgörelse åt värnpliktige för inställelse till inskrivningsförrättning och tjänstgöring får undertecknad hemställa följande.

Den färdavlöning till värnpliktige, som på grundvalen av 1888 års riksdags beslut ännu äger gällande kraft, måste väl betecknas såsom varande efter nutida förhållanden orimligt låg. Att en värnpliktig, som står i det ogynnsamma läget, att han till närmaste inställelseplats för inskrivning eller militär tjänstgöring har att från hemorten tillryggalägga en vägsträcka av 5 nymil, för denna dryga färd ej har att åtnjuta ett öres ersättning måste väl anses som en synnerligen hård och obillig begäran. Den gottgörelse, som utöver dessa 5 mil utgår efter en taxa av 50 öre för varje överskjutande nymil, står väl heller icke i någon rimlig överensstämmelse med vad ens den blygsammaste grad av rätt och rättvisa fordrar. Att en värnpliktig för en till inställelseplatsen tillryggalagd väglängd av exempelvis 7 nymil (alltså närmare 2 dagsresor) härför har att uppbära en ersättning av endast 1 kr., talar ju härom tillräckligt sitt tydliga språk.

Såsom av ovan berörda Kungl. Maj:ts proposition i ärendet framgår hava förenämnda missförhållanden även av Kungl. Maj:t beaktats, och efter infordrade yttranden av vederbörande militära myndigheter har även förslag framlagts om den ersättningslösa väglängdens minskning till 3 nymil samt ersättningen för därutöver gående väglängd till 1 kr. pr nymil.

Härvid är dock att märka, att Kungl. Maj:ts förslag ej sträcker sig så långt som flertalet av de hörda militära myndigheternas utlåtanden, enär dessa på några få undantag när ansett sig böra tillstyrka åtskilligt längre gående medgivanden i detta stycke till de värnpliktiges förmån. Med stöd härav hava även såväl armé- som marinförvaltningarna i sin

senaste prövning av hithörande frågor enats om att föreslå den ersättningslösa väglängdens minskning till 1 nymil samt färdavlöningen utöver denna mil till 1 kr. 50 öre.

Mig synes att detta senaste förslag närmare överensstämmer med vad en värnpliktig, som står i den missgynnade ställningen att vara från inställelseplatsen avlägset boende, rimligtvis har att av samhället begära. Detta så mycket mer som nämnda förslag i dess förra hälft parallellt ansluter sig till § 22 av gällande krigsavlöningsreglemente, som stadgar, att den väglängd, för vilken ej gottgörelse utgår för särskilt inkallad personals inställelse till krigstjänstgöring, utgöres av 1 nymil.

En omständighet, som ytterligare talar till förmån för en dylik ökning av den värnpliktiges färdavlöning, är den, att de i allmänhet i avlägsna skogs- och finbygder boende, varom här är fråga, *i regel* äro att hänföra till de i ekonomiskt hänseende sämre situerade i samhället, vadan en skälig ersättning till dessa är synnerligen befogad.

Då det i övrigt bör kunna fastslås, att det långt ifrån är några oblyga anspåk som i och med detta förslag från de värnpliktiges sida framställas, och det dessutom, på grunder som av vederbörande myndigheter anförts och närmare i deras yttranden i ämnet finnes angivet, kan förutsättas, att den kostnadsökning, som i samband med en omredigering i antytt syfte av de värnpliktiges färdavlöningsförhållanden bleve en given följd, i alla händelser ej kan bliva så stor, att för dess skull vederbörande anslag för ändamålet behöver upptagas med högre belopp än för år 1921, vågar jag till riksdagen hemställa,

att den till de värnpliktige utgående gottgörelsen för inställelse till och återfärd från inskrivningsförrättning och tjänstgöring må utgå med 1 kr. 50 öre för varje nymil, varmed väglängden mellan den värnpliktiges hemvist och inställelseplatsen överskjuter 1 nymil.

Stockholm i januari 1921.

Jonas Erik Andersson
i Ovanmyra.

I motionens syfte instämma:

Eskils Hans Hansson
i Bäck.

Gustaf Andersson
i Rasjön.

Emil Ericsson
i Sörbo.

Ollas E. Eriksson
i Östanfors.